

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.6/2026/8. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2026. évi február hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 28.B.172/2025/22. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A megsemmisíteni rendelt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Kaposvári Törvényszék a 2025. évi szeptember hó 25. napján is tartott tárgyalást az ügyben.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2025. évi november hó 26. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 16.289 (tizenhatezer-kettőszáznyolcvankilenc) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2025. november 26-án kihirdetett 28.B.172/2025/22. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő emberölés büntette miatt 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott e büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azok megsemmisítéséről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, míg a vádlott és a védő a bűncselekmény eltérő minősítése és a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a tényállás kiegészítése mellett a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés súlyosítására; a bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére, egyebekben pedig – az ítélet bevezető részében a 2025. szeptember 25. napján megtartott tárgyalási határnap feltüntetésével egyidejűleg – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítvány.
- [4] A nyilvános ülésen a védő jogorvoslati kérelmét részben megváltoztatva másodlagosan az ügyészség büntetés súlyosítását célzó indítványának mellőzését is kérte.

II.

- [6] A másodfokú bíróság a kölcsönösen bejelentett fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülbírálat körébe tartozó kérdésekre is.
- [7] Ennek során a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint részben megalapozatlan, mert az kisebb részben hiányos, miután az az elkövetési magatartás, illetve a sértett aktuális állapota tekintetében rendelkezésre álló valamennyi releváns tény nem tartalmazza.
- [8] Ezért a másodfokú bíróság a tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, valamint ténybeli következtetés útján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:
- [9] Az ítélet [8] pontjával kapcsolatban megállapítja, hogy a vádlott rúgása következtében a sértett által használt szoba ajtajában lévő üveg betört.
- [10] Ugyanezen pont kapcsán megállapítja, hogy a sértett az elkövetés időpontjában súlyos-igen súlyos alkoholos befolyásoltság állapotában volt. Az ittasság e foka miatt korlátozottan tudott csupán védekezni a vádlott támadásával szemben.
- [11] A vádlott a sértett bántalmazását megelőző időszakban nagyon rossz lelkiállapotban volt, rosszul érezte magát, többször hallucinációja is előfordult, azonban pszichiáter szakorvos

segítségét nem kérte. A vádlott részére előírt gyógyszer szedése esetén alkohol fogyasztása ellenjavalt volt.

[12] Végezetül mellőzi a másodfokú bíróság az ítélet [13] pontjának második bekezdéséből a sértett halálával okozati összefüggésben álló sérülések közül a szívmegnagyobbodást bal kamrai izomzat megvastagodással, valamint a bal kamrai és jobb kamrai tágulatot.

[13] E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása immár megalapozottá vált, mely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt teljes, illetve részbeni megalapozatlanságot eredményező hibáktól vagy hiányosságoktól; teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a bűnösségét egyébként is elismerő vádlott védekezésével összhangban, a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[14] **III.**

[15] Az elsőfokú bíróság az eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna; az elsőfokú bíróság ítéletét ezért nem kellett hatályon kívül helyezni.

[16] A törvényszék a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően, azok megtartásával folytatta le, melynek során beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően értékelte az ügyben felmerülő bizonyítékokat, ítéletének indokolásában pedig meggyőzően adott számot ténymegállapításairól, különös tekintettel a vádlott bűncselekményt beismerő védekezésének elfogadásáról. Következésképpen indokolási kötelezettségének is messzemenően eleget tett.

[17] Bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett, azt megismételni nem kívánja. A bejelentett jogorvoslati kérelmek tartalmára figyelemmel mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

[18] Az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében a vádlott beismerő vallomására, valamint az ezzel egyező tartalmú tanúvallomásokra és egyéb objektív bizonyítékokra alapította.

[19] Az egyébként senki által nem vitatott tényállás ennek ellenére a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében mégis kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorult, mert az az elkövetési magatartás módja, valamint a sértett személye tekintetében nem tartalmazott több, a vád tárgyát képező bűncselekmény elbírálása (különösen a joghátrány alkalmazása) szempontjából lényeges körülményt.

[20] Ekként kiegészítésre szorult a tényállás a helyszíni szemlén rögzítettek alapján abban a tekintetben, hogy a vádlott az elkövetési magatartás megkezdésekor – felindult állapota miatt – a sértett által használt szoba ajtaját berúgta és annak üvege betört. Miután az utóbbi rögzítése elmaradt, azt a másodfokú bíróság pótolta.

[21] Szintén kiegészítésre szorult a sértett vonatkozásában készített és a tárgyaláson kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény tartalma alapján a sértett elkövetéskori állapota, mely nem került teljeskörűen rögzítésre. Ennek során meg kellett állapítani, hogy a sértett súlyos- igen súlyos alkoholos befolyásoltság alatt állt, mely korlátozta a vádlott támadásával szembeni védekezésében.

- [22] Mindezeken túlmenően – az elkövetés körülményeire, különösen az elkövetés módjára figyelemmel – a vádlotti nyilatkozatok között jelentőséget kellett volna tulajdonítani annak is, hogy a bűncselekmény elkövetését megelőző időszakban rossz lelki (pszichés) állapotban volt, többször volt hallucinációja, ennek ellenére a pszichiáter szakorvos segítségét nem kérte. Ezen túlmenően a vádlott részére előírt gyógyszerek szedése mellett az alkoholfogyasztás ellenjavalt volt, ennek ellenére – és ennek tudatában – a vádlott az elkövetést megelőzően alkoholt fogyasztott.
- [23] Végezetül mellőzni kellett a sértett boncolási jegyzőkönyve, illetve a halála okának megállapítását is tartalmazó igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján a sértettnek azokat a sorsszerű megbetegedéseit, melyek a vádlotti bántalmazással nem voltak összefüggésben: a szívmeagnagyobbodást bal kamrai izomzat megvastagodásával, illetve a bal és jobb kamrai tágulatot.
- [24] A fentiek szerint helyesbített, illetve kiegészített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

- [25] **IV.**
- [26] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, melyet senki nem vitatott.
- [27] A cselekmény minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak, ám a védő ezzel ellentétes álláspontra helyezkedett.
- [28] Ennek kapcsán annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a vádlott magatartása több eltérő bűncselekmény megállapításaira is alapot adhat. Mindenekelőtt hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint nem állt fenn a vádlott részéről a sértett megölésének szándéka, erre figyelemmel magatartását nem a Btk. 160. §-a szerinti emberölés, hanem a Btk. 164. §-a szerinti testi sértés körében kellett volna értékelni.
- [29] Ennek némileg ellentmondóan azt is állította, hogy a vádlott felháborodását, erősen felindult állapotát a sértett magatartása idézte elő, és e felindulása méltányolható okból következett be. A pszichiátriai megbetegedésére is figyelemmel – mely a bűncselekmény elkövetéséhez vezető folyamat kialakulásában meghatározó szerepet játszhatott – e kóros indulat hatása alatt véghezvitt cselekménye a Btk. 161. §-ában meghatározott erős felindulásban elkövetett emberölés büntettként is minősülhet.
- [30] Végezetül kitért a védő arra is, hogy a vádlott cselekményének a Btk. 160. §-a szerinti minősítése esetében sem lehet szó a (2) bekezdés d) pontja szerinti minősítő körülmény megállapításáról, ezért a vádlott cselekménye nem minősülhet különös kegyetlenséggel elkövetettnek. Ezt az élet és testi épség védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozat – elsőfokú bíróságával ellentétes – értelmezéséből vezette le, melynek lényege szerint a vádlott tudata – kóros elmeállapota folytán – nem fogta át a bántalmazás különösen kegyetlen elkövetési módját.
- [31] Mindezekre tekintettel kérte a vádlott terhére rótt bűncselekmény eltérő jogi minősítését.
- [32] Elöljáróban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a vádlott cselekményét kizárólag a Btk. 160. §-a szerinti emberölés körében lehetett értékelni. Ennek indokát az elsőfokú bíróság megfelelően megadta az ítéletében, amikor az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra hivatkozott.

- [33] E tekintetben osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, mely szerint a testi sértésre irányuló szándékon jóval túlmutat a sértettet ért bántalmazások száma, az erőbehátások nagysága, az életfontosságú szerveket rejtő testtájékok támadása, valamint a bántalmazás elhúzódó volta.
- [34] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az eszköz hiányában az elkövetés módja, a sérülések helye és jellege, valamint a bántalmazás kitartó volta nem testi sértés okozását célzó szándékára utal. E körben ki kell emelni az elkövetés azon mozzanatát, hogy a vádlott a földre került sértett testét a lépcsőhöz húzta és fejét kitámasztva folytatta a bántalmazást, amely így jóval súlyosabb sérüléseket eredményezett. A vádlott tudatában fel kellett merülnie a sértett halála bekövetkezése lehetőségének, azonban ebbe belenyugodva cselekedett. A vádlottat ezért *eshetőleges szándék* vezette a sértett bántalmazásakor. Erre figyelemmel a vádlott magatartásának az emberölés büntettétől eltérő bűncselekményként történő minősülése szóba sem jöhetett.
- [35] A Btk. 161. §-ában meghatározott erős felindulásban elkövetett emberölés tekintetében a másodfokú bíróság – egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben elfoglalt álláspontjával – akként mérlegelt, hogy a Btk. 161. §-ában meghatározott bűncselekmény törvényi tényállási elemei hiányoznak.
- [36] A Btk. 161. §-a értelmében aki más méltányolható okból származó erős felindulásban megöl, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- [37] A cselekményt közvetlenül megelőzően a sértett részéről nem került sor olyan magatartás tanúsítására, mely a vádlottal szemben méltányolható okként lenne értékelhető. A vádlott és a sértett között már régóta haragos viszony állt fenn, a sértett gyakran tett becsmérítő megjegyzéseket a vádlott élettársára, melyből fakadóan a sértett és a vádlott között gyakoriak voltak az összeszólalkozások, veszekedések. Az irányadó tényállás alapján a vádlott és a sértett között a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetéséhez vezető folyamat is hasonló, a felek között megszokott és állandóvá vált *szóváltással, veszekedéssel* indult, mely a vádlott tekintetében méltányolható oknak nem tekinthető.
- [38] Emellett a vádlottnál hiányzott a tudatot elhomályosító indulat kialakulása is; a vádlott a bűncselekmény elkövetése során végig tudatosan cselekedett. Ezt megerősítette az ölési cselekmény kivitelezésének módja is, mely során a vádlott a sértett fejét a lépcsőn kitámasztotta, hogy a célzott erőbehátások minél nagyobb sérülést okozzanak. Emellett pedig a cselekmény utáni magatartása, mely szerint maga értesítette a hatóságokat az általa elkövetett bűncselekményről, szintén tudatos cselekvésre utal. Mindezek alapján a vádlott esetében nem állapítható meg olyan éplélektani alapon kialakuló kóros indulat, mely a sértettel szemben fennálló szokványos indulatot meghaladta volna. Mindezek alapján a Btk. 161. §-ában meghatározott bűncselekmény megállapíthatósága kizárt.
- [39] Végezetül az emberölés Btk. 160. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti minősített esetének megállapíthatóságát is vizsgálta a másodfokú bíróság.
- [40] Nem vitás, hogy a sértettet ért bántalmazások száma, az erőbehátások nagysága, a megtámadott testtájékok, valamint a megtámadott életfontosságú szervek száma egyrésztől szubjektíve nagy szenvedést okoztak a sértettnek, melyet annak ellenére is meg lehetett állapítani, hogy a bántalmazás során az eszméletét elvesztette. Emellett pedig a tárgyi oldalról azt is meg lehetett állapítani, hogy a vádlott magatartását az emberi mivoltából kivetkőzve, nagy brutalitással és kegyetlenséggel követte el. Mindezek az ölési cselekmény véghezvitele során átfogták a vádlott tudatát, ekként a minősítő eset megállapításának is helye volt. Hangsúlyozandó e körben, hogy az emberölés különös kegyetlenséggel történő elkövetésének megállapításához nem szükséges közös bántalmazás, az pusztá kézzel is megvalósítható.

- [41] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét törvényesen minősítette a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének.
- [42] Következésképpen a bűncselekmény eltérő minősítését célzó fellebbezések nem voltak megalapozottak.

[43] V.

- [44] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűncselekményére irányadó büntetési tételt és annak középértékét helyesen rögzítette.
- [45] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket nagyobbreszt feltárta, és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [46] E körben a vádlott terhére súlyosító körülményként kellett a továbbiakban figyelembe venni azt is, hogy a sértett korlátozottan volt csak védekezésre képes a támadásával szemben, ennek mértékét azonban csökkenti, hogy a sértett is önhibájából eredő ittas állapotban volt.
- [47] A vádlott javára ugyanakkor további enyhítő körülményként kellett figyelembe venni a sértett közrehatását: a családi békét megbontó, állandó feszültséget okozó, kötekedő viselkedését.
- [48] Nem vitás, hogy az ügyben a leghangsúlyosabb enyhítő körülmény a vádlott belátási képességét közepes fokban korlátozó kóros elmeállapota, melynek súlyát azonban a szeszestital – orvosi ellenjavallat ellenére történő – fogyasztása okán előállt alkoholos befolyásoltsága csökkenti.
- [49] Mindezen súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint a cselekmény konkrét tárgyi súlyát figyelembe véve a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított joghátrány arányban áll a cselekmény és az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, az szükséges, de egyben elégséges is a büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott céljainak eléréséhez. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget a vádlott büntetésének súlyosítására vagy enyhítésére.
- [50] Következésképpen az ügyészség büntetés súlyosítását célzó, míg a védelem büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezései nem voltak megalapozottak.
- [51] A járulékos rendelkezések kapcsán észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által megsemmisíteni rendelt bűnjelek lefoglalását megszüntette. Erre azonban nem volt szükség, hiszen a nyomozás során keletkezett iratok tartalma alapján a bűnjeleket azok bevételezésekor a nyomozó hatóság nem foglalta le, így annak megszüntetése is szükségtelen. Ezért a másodfokú bíróság a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.
- [52] Az elsőfokú bíróság egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményének kizártságával, a közügyektől eltiltással, az előzetes fogvatartás szabadságvesztésbe történő beszámításával, valamint a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései törvényesek voltak.
- [53] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – a bűnjelek lefoglalásának megszüntetése vonatkozásában – megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú bíróság 2025. évi szeptember hó 25. napján is tartott tárgyalást az ügyben, melynek dátumát az ítélet bevezető részében feltüntette.

- [54] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján szabadságvesztésbe továbbmenően beszámította a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.
- [55] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban a kirendelt védője fellépésével felmerült 16.289 forint büntügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2026. február 17.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 28.B.172/2025/22. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.6/2026/8. számú ítélete folytán a 2026. évi február hó 17. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke